

MIR VAMA!

2. vazmena nedjelja, A

Evo krute stvarnosti. Velike ribe jedu male ribe, zvijeri kolju životinje kojima se hrane, a bakterije rastaču žive organizme. Kao da se svekolik život na zemlji temelji na borbi i na nadjačavanju. A kod nas ljudi? Pisana i nepisana ljudska povijest povijest je ratovanja. I nije to lako razumjeti. Rat je zapravo najstrašnije što se ljudima može dogoditi. On uništava, razdvaja, ubija, donosi tugu i bol. Rat ne bira svoje žrtve. Pa otkuda onda u ljudima želja i potreba za ratovanjem? S jedne strane želimo mir, a s druge strane sijemo nemir.

Uvjeren sam, dragi prijatelji, da je nemir u čovjeku. Čega je srce puno o tome usta govore, a kako govori, tako onda čovjek i čini, samo kad se nađe u prigodi. Od prvog grijeha, izdaje Boga, od prvog bratoubojstva u čovjeku je nemir. Nemir je u njemu od trenutka kad je povjerovao da svoj život može voditi i usmjeravati bez Boga, samostalno, slijedeći svoje nagone i zaboravljajući osnovno počelo po kojem i u kojem je rođen, a to je ljubav. Po grijehu, po tvrdoglavoj riješenosti da slijedi svoje strasti, u čovjeka se uvukao nemir. Kako? Razumljivo. Budući da čovjek po zlu i po grijehu ne može zadovoljiti svoje srce, čovjek ide iz zla u zlo vjerujući da će mu bogatstvo, moć, slava, zadovoljavanje vlastitih strasti donijeti mir i smirenje. I kad se to po jednom grijehu ne dogodi, čovjek ide dalje i dalje, baš kao što pijanica u svakoj slijedećem opijanju želi „popraviti“ mučninu prethodnog pijanstva.

Upravo tu bolnu stvarnost je Krist htio zahvatiti. Osnovna mu je poruka: mir. Ponavlja i ponavlja: “Mir vama!” Očito da je to osnovni sadržaj i osnovni rezultat njegovog spasiteljskog djela. Isus je pobijedio zlo. Bio je poslušan svome Ocu sve do smrti na križu. U sebi je u potpunosti *pomirio* Božju i ljudsku narav. Doveo je sebe, svoju osobu u spokoj. Prvi je od svih ljudi ostvario posvemašnji mir, ono ravnovjesje, ono prvotno zajedništvo Boga i čovjeka. Ispunio je svoje srce Bogom i pokazao čime se gasi ona iskonska žeđ, čime se može ispuniti bezdan ljudskoga srca.

Zato i daje svoj mir apostolima, a daje ga i nama. Pobijedio je zlo i grijeh, proslavio je u sebi palu ljudsku narav i nama otvorio put u nebeski život. Daje nam, dakle, mir. A mir znači odsustvo svakog nemira uzrokovanog mržnjom, zavješću, pohlepom, zadovoljavanjem strasti, nepomirljivošću i bilo kojim grijehom.

Prisjetimo se svetoga Pavla. Tako je vjerno slijedio Krista da je mogao ustvrditi: „Ne živim više ja, nego u meni živi Krist!“. Zato je i mogao posjedovati njegov mir. Imao je obećani Kristov mir iako je imao mnoštvo životnih poteškoća: i glad i žeđ i oskudicu svake vrste i proganjanja i nepravredne optužbe. Ali je mir u duši imao.

samo to je naš put. Ovim uskrsnim blagdanima doista se želimo ispuniti Kristovim mirom, da samo on zakraljuje u nama. Doista želimo, njegovom milošću, udaljiti iz sebe svaku pohlepu i svaki grijeh. I dobit ćemo već na ovome svijetu stotruko: Kristov mir koji nadvisuje sva blaga i sve uznositosti ovoga svijeta.

Krist nam daje svoj mir. Nemojmo ga u svojoj ludosti zamijeniti blagom što ga moljci mogu izjesti, rđa uništiti ili lopovi pokrasti.

Zvonko Pažin